

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

ФОНЕТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ СЕУЛЬСЬКОГО ДІАЛЕКТУ

Студентки групи Кор22-21
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад, друга
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша – корейська

Кучкової Дарії Юріївни

Науковий керівник:

Стелюк Маргарита Андріївна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ I. ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ КОРЕЙСЬКОЇ МОВИ ТА ЇЇ РОЗПОДІЛ НА ДІАЛЕКТИ	6
1.1. Загальні відомості про корейські діалекти та їх сучасний стан	6
1.2. Історичні умови формування корейської мови	8
1.3. Історичні зміни формування діалектів на прикладі діалекту Чолла.....	9
Висновки до Розділу I	11
РОЗДІЛ II . ПОРІВНЯННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СЕУЛЬСЬКОГО ДІАЛЕКТУ З ІНШИМИ НА ФОНЕТИЧНОМУ ТА СУМІЖНИХ РІВНЯХ	12
2.1. Відмінності в діалектах корейської мови на прикладі каузативних дієслів.....	12
2.1.1. Загальні дані	12
2.1.2. Суфікси типу “ㅇ”	13
2.1.3. Суфікси типу “ㅇ”	18
2.2. Інтонація як фонетична особливість діалектів корейської мови.....	20
Висновки до Розділу II	22
ВИСНОВКИ	24
АНОТАЦІЯ	29
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	30

ВСТУП

Корейська мова є ізольованою мовою, однак у неї є декілька вимерлих споріднених мов, які разом із корейською мовою утворюють корейську мовну родину. Припускається, що лінгвістична батьківщина корейської мови знаходиться десь в Маньчжурії. Гіпотетично відноситься до алтайських мов, хоча її класифікація є досі спірною. Розрізняють 6 діалектів: північно-східний, що включає корейські говори північно-східного Китаю, північно-західний, центральний, південно-східний, який має велику кількість загальних рис з північно-східним, південно-західним діалектами, а також діалект острова Чеджу, який, як і північні діалекти, зберіг ряд архаїчних рис. Діалектичні відмінності корейської мови головним чином стосуються лексики та фонетики, меншою мірою морфології, однак у 20 столітті відбувається нівелювання діалектів.

Разом із зацікавленістю суспільства у корейській музиці прийшла зацікавленість до корейської мови. Однак Корея та корейська мова це не лише Сеул, майже у кожного регіону є своя особлива вимова. Південна Корея також межує із Північною Коресю, що, безумовно, вплинуло на розвиток обох мов.

Тому ми вважаємо важливим розглядати корейську мову не лише як сеульську. Однак через той факт, що Сеул є столицею, за історичних обставин, таких як відокремлення Північної Кореї від Південної, вплив західної культури, саме сеульський діалект став державною мовою, під яку потроху змінювались і уподібнювались інші діалекти. Це особливо помітно у молодого покоління.

Сеульський говір - говір, поширений в Сеулі та околицях, на території провінції Кьонгі. Взятий за основу корейської літературної мови у Республіці Корея.

Сеульський діалект, він же центральний діалект, стандартна та державна мова, є фундаментом інших діалектів, тому усі порівняння будуть зводитись до нього. Але аби визначити саме його особливості, необхідно дослідити усі діалекти і у цих відмінностях знайти відокремленість від стандартної мови.

Фонетичні особливості є одними із найважливіших однак вони не можуть розглядатись зовсім окремо від лексичних, оскільки вони безпосередньо впливають

один на одного. В корейській мові є багато асиміляції, тому в цій роботі ми також будемо розглядати не тільки фонологічні, а й лексичні відмінності.

Окрім цього діалекти відрізняються навіть усередині самих себе через різницю поколінь. Молодь із різних регіонів Кореї намагається переїхати в Сеул, що безумовно впливає на їх вимову. Для сеульської мови, як державної мови, є нормальним впливати та уподібнювати до себе мови усіх найближчих регіонів. А молодь, яка приїхала до Сеулу з усіх точок Кореї, почне також уподібнювати свою вимову до сеульської.

Старше покоління пережило багато змін в країні, а значить і у мові, але більшість дотримуються вимови та написання саме свого конкретного регіону. Однак не слід забувати, що особливо старше покоління використовує ханча(Ханча(кор. 한자; кит. 漢字) - корейська назва китайських ієрогліфів. Зазвичай це стосується запозичених китайських символів, що вживаються в корейській мові із корейською вимовою. Через те що символи ханча ніколи не зазнавали значних змін, їх запис є ідентичним стосовно традиційних китайських ієрогліфів).

Також велику частину цієї роботи займає розгляд утворення каузативних дієслів в корейській мові, відмінності в утворенні у різних діалектах від сеульського. В житті, в діалозі або монологі, дуже часто використовуються каузативні та пасивні дієслова(в корейській мові вони схожі і за значенням, і за утворенням). Тому важливо розглянути цю частину корейської мови детально.

Також вважається важливим розглянути фізичні відмінності у вимові серед різних носіїв певного діалекту, виявити відмінності у формуванні інтонацій.

Актуальність. Полягає у популярності корейської мови на даний момент у нашого покоління, яке дивиться різний матеріал на цю тему, та може стикатись із труднощами у перекладі, наприклад, певних пісень, авторами яких можуть бути носії не тільки сеульського діалекту.

Мета дослідження. Виявити фонетичні(додатково лексичні, граматичні, словотворчі) особливості сеульського діалекту, який є державною мовою, за допомогою порівняння інших діалектів із сеульським.

Для досягнення наступної мети перед нами стоять наступні завдання:

- 1) загально оглянути структуру сучасної корейської мови, знайти відмінності серед діалектів;
- 2) розглянути історію корейської мови;
- 3) знайти стародавні джерела корейською мовою, для більш глибокого аналізу змін у мові;
- 4) виявити відмінності в утворенні каузативних дієслів у різних діалектах;
- 5) дослідити відмінності у вимові та словотворенні у різних діалектах.

Об'єктом дослідження є державна корейська мова

Предметом дослідження є діалекти в Південні Кореї

Матеріалом дослідження є центральний діалект, а також діалекти Хамгьон, Пхьонган, Кьоннам, Чолланам та діалект Чеджу.

Методом дослідження є метод порівняльного аналізу , синтез та аналогія, експеримент та узагальнення.

Науковою новизною цієї роботи є нетиповий підхід до сеульського діалекту та порівняння діалектів корейської мови. Поглиблений аналіз каузативних дієслів.

Структурою роботи є вступ, перший розділ з підпунктами на тему історичних аспектів формування корейської мови, другий розділ з підпунктами із порівнянням діалектів, висновки та анотація із списком літератури.

РОЗДІЛ I. ЗАГАЛЬНІ ДАНІ ПРО КОРЕЙСЬКУ МОВУ ТА ВІДМІННОСТІ МІЖ ДІАЛЕКТАМИ

1.1. Загальні відомості про корейські діалекти та їх сучасний стан

В Кореї зазвичай визначають декілька основних територіальних діалектів, це північно-східний діалект, який охоплює частину провінції Хамгьон, північно-західний діалект, який охоплює частину провінції Пхьонган, південно-східний діалект, який охоплює частину провінції Кьоннам, південно-західний діалект, який охоплює острів Чолланам, діалект Чеджу, який, відповідно, охоплює острів Чеджу, а також центральний діалект, який охоплює велику кількість територій поблизу Сеулу. Але деякі вчені поділяють діалекти на північний, південний, східний та західний, а всі інші належать іншим, більшим діалектам.

Центральний діалект, тобто сеульський, є основним, на якому базується державна мова, тож усі порівняння будуть із ним. Однак, якщо говорити узагальнено про центральний діалект, а не саме про сеульський, то можна знайти деякі відмінності між піддіалектами.

В центральному діалекті є 19 приголосних “*ㄴ, ㄷ, ㅂ, ㄱ, ㄷ, ㅌ, ㄹ, ㄺ, ㄻ, ㄼ, ㄽ, ㅆ, ㅈ, ㅊ, ㅌ, ㅎ*”, які зазвичай стоять на початку, або в середині слова. Приголосні “*ㄺ, ㄻ*” майже не зустрічаються на початку слів, а “*ㅌ, ㅂ, ㅆ*” стоять в кінці складу. Однак зараз, через великий вплив західної культури, все частіше зустрічаються слова, які починаються із літери “*ㄺ*”, наприклад “*라면, 라디오*” – “*рамьон, радіо*”.

В корейській мові в кінці слова при вимові реалізуються лише 9 приголосних “*ㄱ, ㄴ, ㄷ, ㄹ, ㅂ, ㅅ, ㅇ*”. Наприклад якщо до слів “*꽃, 무릎, 밭*” – “*квітка, коліно, поле*” додати відмінки “*이, 을, 에*”, вони асимілюються у “*꽃, 무릎, 밭*”. Однак зі словами “*낮, 앞, 옆*” – “*день, спереду, збоку*” такого не відбувається.

Також в кожному діалекті зустрічається асиміляція попередньої морфемі в іншу приголосну, уподібнюючись до звучання наступної початкової приголосної

морфеми. “웃는다 - 운는다”, “쫓는다 - 존는다”, “밤만 - 밤만”, “책만 - 책만”. В Корей є загальні правила для читання патчімів та подвійних патчімів, але коли основа закінчується на “ㄷ, ㅌ” нема однакового читання для всіх регіонів або навіть для вікових груп, наприклад старше покоління має таке спрощення у вимові: “밟는다 - 밤는다”, “읽는다 - 잉는다”. Також у діалекті Кьоннамдо намагаються спрощувати літеру “ㄷ” при читанні, наприклад “발른다 - 밤는다”, “일른다 - 잉는다”, “풀른다 - 품는다”. Якщо до слів такого типу приєднуються закінчення “ㄱ, ㅈ” спрощення відбувається в залежності від регіону або залишаючи “ㄷ” або ж прибираючи її.

Палаталізація - це явище, яке зазвичай зустрічається в центральному діалекті, але є невеликі відмінності залежно від пасивності або словникового запасу. Молодше покоління уподібнює свою вимову до сеульського діалекту, тому ці відмінності стосуються старшого покоління.

Літні носії центрального діалекту мають розрізнення односкладових слів, іменників та основ дієслів або прикметників за довжиною вимови голосної літери, однак новому поколінню це вже не притаманно. В центральному діалекті є структура із 10 голосних “이, 에, 애, 위, 외, 으, 어, 아, 우, 오”.

Також центральному діалекту притаманні умлаути, особливо у пасивних чи каузативних дієсловах. В корейській мові умлаути мають такий вигляд: якщо приголосна літера стає перед асиміляційною або напів голосною літерою “ㅇ”, голосні заднього ряду “어, 아, 우, 오” асимілюються у “애, 애, 위, 외”. Також частка “ㅇ” у першому складі зустрічається в південній частині центрального діалекту, в другому складі лише у діалектах Канвондо і Кьонгідо. “아기 - 애기”, “아버 - 애비”, “어미 - 에미”, “소나기 - 소내기”, “깎이다 - 꺾이다”, “벗기다 - 뺏기다”, “섬기다 - 쟁기다”, “맡기다 - 맡기다”, “잡히다 - 껌히다”, “속이다 - 속이다”.

Також коли після “ㅂ, ㅃ, ㅍ” йде літера “ㅇ” то при вимові вона перетворюється на “ㅇ” : “벼, 뻬, 며느리, 벼락” стали “베, 뻬, 메누리, 베락”. Ці зміни стосуються не лише центрального діалекту.

Однак якщо до літери “ㄱ” приєднується “여”, із прикладів “겨드랑, 겹옷, 겹이불, 겹” утворюється “저드랑, 겹옷, 겹이불, 겹”. Можна зробити висновок, що такі зміни у вимові виникають при участі губних приголосних.

В корейській мові є оповідальні, питальні, спонукальні та наказові закінчення речень, але як додаткові форми закінчень є форма обіцянки та емоційні вигуки. Закінчення залежить від ставлення мовця до якоїсь певної фрази, а конкретніше, до присудка. Також самі закінчення можуть граматично змінюватись в залежності від того, між ким йде діалог, наскільки поважно ставиться мовець до слів та співрозмовника.

В оповідальних реченнях є закінчення, які виражають підтвердження, обіцянку, припущення, намір, передача непрямой мови та інші.

Зазвичай заперечувальна частка або перепитування “ㅈ” використовується в оповідальних та питальних реченнях в регіонах Кьонгі та Чхунчхон. Але в регіоні Канвондо “ㅈ” зустрічається лише в оповідальних реченнях, в той час як у питальних вона змінюється на “ㅈ?”.

Щодо питальних речень, є закінчення “나, 니, ㄴ, 까, 이/어 지, (으)래, ㄹ?”. Серед них “나” використовується в центральному діалекті, а “니” у всіх інших. Питальна частка “ㅈ” звернена до людини, яка каже, наприклад: “Куди я пішов?” – “어디 갔지?”.

“슈, 쥬” можуть використовуватись у спонукальних реченнях.

В наказових реченнях є закінчення “아라/어라, 아/어, 게, 우, 아요/어요, 아유/어유, 십시오/십시요/십시유”. Також для пом’якшення наказу замість “게” може використовуватись “게나”.

1.2. Історичні умови формування корейської мови

В Кореї є 7 діалектів, проте носії різних діалектів вільно розуміють один одного. Діалекти були визначені і розподілені по відмінності звучання та написання, а також за територіями. Наприклад Чеджу відрізняється від інших діалектів, бо знаходиться на острові і між людьми в центрі країни та на островах майже не було

комунікації. Також деякі регіони перебували під владою різних королівств, тому так само не комунікували. Окрім цього велику роль у відмінностях мови зіграв розподіл Кореї на Північну та Південну. Тобто у двох країн мали бути свої приклади стандартної мови, і вони мають відмінності.

Корея отримала свою, хоч і відносно, лінгвістичну однорідність за часів королівства Сілла. Прийнято вважати, що “давньокорейська” складалась із двох видів мов, які були поділені за регіонами – Маньчжурія із Північною Кореєю, та Південна Корея, але цілком усі спілкувались мовою Сілла, тобто “давньокорейською”.

Після періоду Сілла був лише один раз коли Корея знов стала двомовною і це сталось за часів японської колонізації з 1910 по 1945 рік.

Також відмінності між південно-корейською і північно-корейською були ще до 1945, але до сих пір ці дві мови є взаємно зрозумілими. Моментом офіційного розколу цих двох мов стало визнання пхеньянського діалекту як стандартної північно-корейської мови у 1966 році, оскільки до того року сеульський діалект був стандартним для обох Кореї.

У 1936 році стандартна південнокорейська мова була визнана як сеульський діалект освіченого середнього класу. Багато людей спілкувались саме сеульським діалектом на роботі, а вдома розмовляли на своїх регіональних діалектах. Але вже починаючи із 1988 року саме на сеульському діалекті почали видаватись освітні програми разом із підручниками, офіційні документи, а також засоби масової інформації. Це не стало складним вибором, оскільки сеульський діалект де юре вважався стандартним ще за часів династії Чосон, тобто з 1392 року.

Тим не менш, стандартна корейська мова та сеульській діалект мають відмінності, хоч вони і базуються одна на одній, бо кожна мова зазнає змін із часом і сеульський діалект не є виключенням. Одним із очевидних прикладів є міграція до Сеулу із усіх регіонів країни, що не могло не вплинути на мову.

1.3. Історичні зміни формування діалектів на прикладі діалекту Чолла

В корейських історичних даних не так багато інформації стосовно діалектів, проте щось можна дослідити з художньої літератури. Таким чином було знайдено діалект Чолла [전라] XIX століття. Він був досліджений із документу, написаному в 1826 році Кім НакХьоном, який відображав діалект Чолла. Перші п'ять глав були написані китайською, а інші 10 написані корейською, але інколи зустрічалась суміш цих двох мов в одному реченні.

Часто використовувалась палаталізація, наприклад:

“옷깃 – 옷깃- 옷깃” – “комір”

Доречі саме приклад з “коміром” є найбільш популярним прикладом палаталізації XVIII-XIX століть не тільки у Чолла.

“겨을 – 겨을 – 더을” – “зима”

Також часто додавалась літера “ㄷ”, це свідчить про те, що інтелектуали часів XVIII-XIX століття приділяли надмірну увагу межі між лексичною та граматичною морфемою.

“일이 – 이리”

“알으실시오 – 아르시리오”

“열음이 – 여름이”

“일르면 – 이르면”

“놀욱 – 누룩”

Ще є приклад “낫나치 – 난낫시” (ㄷ – ㅅ) що є аналогією до сучасного “꽃이 – 꼬시” в сучасній корейській мові. В літературі XV століття використовується “낫나치” і в пізніших документах або літературі складно знайти “난낫시”. Можна припустити, що “난낫시” є проміжною стадією в ланцюжку “낫나치 – 난낫지 – 낫나시”, але це не доведено. Тим не менш, в цьому випадку можна припустити, що (ㄷ – ㅅ) може змінюватись без проміжного кроку.

До того ж, у вище вказаному документі були приклади палаталізації носових приголосних літер “ㄷ” на “ㅌ” і “ㄷ” на “ㅌ”. Цей феномен був дуже популярним у XIX столітті. Палаталізація частіше використовувалась по відношенню до китайських ієрогліфів.

Тим не менш, в часи коли цей документ був написаний, палаталізація вже

підходила до кінця і мала більш менш завершений логічний вигляд, чим, наприклад, у XVI столітті. Однак гіперболізація, яка почалась в той самий час що і палаталізація, не зупинила своє реформування і у 1826 році. Також носії сеульського діалекту відмовились від такої палаталізації, про це свідчить різне написання одних й тих самих слів в документах на обох територіях.

Щодо голосних, у 1826-му році активна фаза змін у голосних вже пройшла. Проте саме у 1800-х відбулось відмовлення від фонемі “” яку замінили і розділили на “ ʃ” і “ ʒ” . Тобто якщо зараз є склад “ ɔʃ”, то раніше після “ ɔ” на місці сучасної “ ʃ” писалась “”. Але якщо такі зміни залишились в Сеулі, то в сучасному діалекті Чолла використовується “ ɔ + ” а далі “—”. Ще саме у 1820-х відбулась зміна дифтонга “ ɔʃ” на “ ʃ” [e].

І хоч зміни відбувались, але більшою частиною вони стосувались саме приголосних. Голосні ж у більшості залишились як і в Ханча. Цей факт підтверджується документами, знайденими в документах, написаних на діалекті Пхьонан.

Також були зміни “ ㅈ – ㅊ” та “ ㅅ – ㅆ” . Першим документом де були знайдені ці зміни був рукопис 1870-го року. Ці зміни стосувались південних діалектів, серед яких були Чолла і Кьонсан.

Висновки до Розділу I

За перший розділ ми виявили, що корейська мова пройшла довгий шлях свого формування через історію, війни та поділ на дві країни. Також розглянули загальні дані про корейську мову, діалекти. Та розглянули як змінювався діалект Чолла протягом декількох століть.

РОЗДІЛ II . ПОРІВНЯННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СЕУЛЬСЬКОГО ДІАЛЕКТУ З ІНШИМИ НА ФОНЕТИЧНОМУ ТА СУМІЖНИХ РІВНЯХ

2.1. Відмінності в діалектах корейської мови на прикладі каузативних дієслів

2.1.1. Загальні дані

В сучасній корейській мові походження дієслів відрізняється залежно від діалекту. Фонологічні чи морфологічні умови у суфіксів та поєднанні базових слів і афіксів, різні.

У сучасних стандартних корейських каузативних дієсловах є лише каузативні суфікси “ㅇ, ㅎ, ㄹ, ㄱ”, тоді як дієслова умовного способу включають суфікси “ㅇ” та “으”. Існують суфікси ряду “으” та “ㅇ으”, і вони поєднуються з основами неперехідних дієслів, основами перехідних дієслів та основами прикметників для утворення перехідних дієслів. Суфікси ряду “으” часто поєднуються лише зі специфічними основами, продуктивність яких невисока.

Досі було багато дискусій, пов'язаних з аспектом суфіксів у конкретних регіональних мовах, але не було обговорення розподілу діалектів щодо аспекту каузативних суфіксів у діалектах по країні синхронно. Центральні діалекти, такі як Кьонгі, Чхунчхон, не сильно відрізняються від стандартної мови, тому практично не ведеться дискусія, пов'язана з суфіксами у цих регіонах. З іншого боку, південно-східний діалект і північно-східний діалект мають унікальні характеристики у своїх похідних, тому дискусій, пов'язаних із ними, багато.

В діалекті Кьонбук звичні нам “ㅇ, ㅎ, ㄹ, ㄱ” виглядають як “에, 예, 해, 레, 게”. Зокрема шляхом повторного аналізу похідних слів було пояснено процес утворення нового суфіксу “ㄱ”. У північнокорейському діалекті суфікси ряду “으” утворюються не тільки в каузативних похідних, але і при додаванні “으” до афіксів ряду “ㅇ”. Така форма активно з'являється в регіональних мовах, таких як Хамкьондо та Пхьонандо. Крім того, наголос у похідному дієслові завжди ставиться на останній суфікс у діалекті Юкджін. Тому, коли похідний афікс утворюється знову за первинним похідним, наголос ставиться на останній афікс “으”. У стандартній корейській мові

каузативні суфікси та пасивні суфікси мають багато спільного і в багатьох випадках форми каузативних дієслів та пасивних дієслів однакові. Однак можна сказати, що список каузативних дієслів більш різноманітний, а модель поєднання більш нерегулярна, ніж у пасивних дієслів в діалектах.

Щодо того, як саме каузативні дієслова утворюються в корейській мові:

- Перший метод це допоміжні суфікси “이, 리, 우, 기, 히, 후, 키, 구”
- Другий “시키다”
- Третій “게 하다”

Морфологічні каузативні дієслова можна поділити на похідні та синтетичні за способом утворення каузативного дієслова.

2.1.2. Суфікси типу “ㅇ”

До суфіксів типу “ㅇ” входять “이, 이우, 히, 리, 기, 키, 지”. Вони поєднуються з дієсловами або прикметниками для отримання каузативних дієслів. “ㅇ” зазвичай поєднується зі словами, що закінчуються на придихальний звук, або зі словами, що закінчуються на голосну під час вибухових звуків, фрикативів. Він також поєднується з літерою “ㄱ”. Діахронічно “ㅇ” є найбільш продуктивним суфіксом.

“떡이다, 퓌이다” є умлаутами від “떡이다”. Оскільки система голосних відрізняється у кожній регіональній мові, може бути різний результат асиміляції умлаутів. Однак тільки у діалекті Чхунбук “떡다” та “떡이다” використовуються як одна і та сама форма слова.

В багатьох діалектах, таких як Кьонбук, Кьоннам та Чоннам, “뉘이다” піддається умлауту та використовується як “뉘이다”. Також є два похідні слова від слова “씩다”: “씩이다”, утворений від суфікса “ㅇ”, і “씩히다”, утворений від суфікса “히”. В поєднанні з “ㅇ” воно використовується тільки тоді, коли воно має значення “розум знаходиться в дуже болючому стані через занепокоєння”. “씩이다” це умлаутна форма “씩이다”, згідно з дослідженнями різних вчених така форма на відміну від стандартної мови використовується у діалектах Кьонгі, Канвон, Чхунбук, Чхуннам та Чеджу. Також “식이다” з’являється у багатьох регіонах, наприклад у Канвон, Кьонбук та Чеджу, та іноді можна зустріти форму “씩이다”.

В стандартній формі корейської мови для отримання неперехідного дієслова використовуються “ㅍ” та “ㅎ”, а в діалектичних формах мови можна зустріти утворення, за допомогою “ㅇ”.

“끓다” зазвичай перетворюється як “끓, 이, 누-이, 자- 이, 뜨-ㅇ”. “끓이다” це умлаут від слова “끓이다”. В стандартній мові похідними є дієслова, утворені поєднанням “이우” з “자, 뜨”, тоді як у діалектах є випадки, коли “ㅇ” поєднується з похідним словом.

“늪다” – це скорочена форма “누이”, утворена шляхом поєднання “ㅇ” з “누”.

“ঞ” це єдиний суфікс, який використовується з “없다”, однак у регіонах Чонбук, Чоннам, Чеджу, Кьонбук та Кьоннам замість “없애다” частіше з’являється “없이다”. У всіх діалектах тільки слова, які закінчуються на голосні “아, 으” можуть поєднуватись із суфіксом “이우”.

“녹이다” (в деяких регіонах “볶이다”) це каузативне дієслово, утворене комбінуванням “녹” та “ㅇ” і має значення – “розчинити, помістивши в гарячу воду”. “볶이다, 썩이다” це умлаути від “녹이다, 썩이다”. Форма “녹히다” використовується у Чонбук, Чоннам та Кьоннам. “썩이다” зустрічається у діалектах Кьонбук та Чхонсон. “썩이다” або “썩이다” також використовуються у Коніпдон та Хогиндон, в той час як у сеульському діалекті використовується “썩히다”.

“보이다” утворюється шляхом поєднання “보” з “ㅇ”. Тим часом у деяких регіонах Кореї можна зустріти форми “베-되다”.

“ㅎ” поєднується з дієсловом або прикметником, щоб отримати каузативне дієслово. “ㅎ” не поєднується зі складами, що закінчуються на голосну. Ось приклади основ із “ㅎ”: “눅~눅-히-, 문-히-, 식~씩-히-, 썩~썩-히-, 잡~잡-히-, 읊~읊-히-”. В діалектах по всій країні “ㅎ” поєднується із основою, яка закінчується на фрикатив. Майже по всій країні основи “눅, 잡, 문” поєднуються з “ㅎ”. З іншого боку є “식” та “썩”, які закінчуються на “ㄱ”, вони поєднуються із “ㅇ, ㅎ” або “후” в залежності від регіону.

“읊히다” утворюється шляхом поєднання “읊” із “ㅎ”.

“넓히다” використовується в сенсі – “розширити простір”, а “밝히다” – в сенсі “освітлити” або “прояснити, що правильно, а що неправильно”.

Базова форма слова “너지다(널르다)” і в залежності від діалекту з'являються дієслова з різними суфіксами, такими як “구, 쿠투, 추”.

З іншого боку “히” утворює каузативні дієслова, коли приєднується до складу, який закінчується на фрикатив.

В стандартній мові використовується “맞추다, 맞추다”, в той час як у Кьонгі, Канвон, Чхунбук та Чіннам слово утворюється завдяки суфіксу “히”.

“입히다”, що є стандартною формою слова, використовується у всіх регіонах Чеджу.

Передбачається, що суфікс “리” був створений в кінці XVI століття і він утворює каузативні дієслова. “리” поєднується з неправильними дієсловами з основою, яка закінчується на сонорну приголосну, або “ㄷ” і “ㄹ”.

“말리다” утворений через основу “말” та суфікс “리” і використовується як “싸움을 말리다” тобто – “зупинити бійку”, у регіонах Кьонбук, Кьоннам, Чонбук, Чоннам частіше зустрічається форма “말리다”. Неправильне відмінювання слова “마르다”, яке виглядає як поєднання “말” з “리” використовується як – “висушити мокру білизну” і широко поширене по всій країні. В сеульському діалекті неперехідне дієслово “말리다” може звучати по різному у різних регіонах.

“널리다” утворене поєднанням “널르” із суфіксом “리”. Ця форма слова поширена у більшості районів Чонбук і Чоннам, в деяких районах Кьонгі, Чхунбук і Кьоннам, а також у північній частині Чеджу. З іншого боку у Чоннам, Кьоннам та Чеджу зустрічається форма, утворена через суфікси “류, 루” (류 це скорочена форма 리우).

“늘리다” утворене через основу “늘” та суфікс “리” і використовується у значенні “학생 수를 늘리다” тобто – “збільшити кількість студентів”.

“살리다” утворене шляхом поєднання основи “살” та суфікса “리”. У середньовічній корейській мові мало форму “살이” та “사르” під яким був вище мною

згадана літера “ㄴ”. У першому випадку слово мало значення “жити”, а у другому “вмирати” – “죽이다”.

“얼리다, 알리다” це каузативні дієслова утворені за допомогою основ “얼, 알” та суфікса “리”. Форма “알구다” на відміну від Сеулу поширена у Чхунбук та Кьонбук.

Суфікс “기” зазвичай приєднується до фрикативів, сонорних або проривних приголосних, наприклад “ㄷ, ㄸ”, а в деяких регіонах поєднується також і з основами, які закінчуються на дзвінку приголосну. Кім СоЙон (2014) виявила, що в діалектах у поєднанні з “기” можуть стояти придихові та глухі приголосні. Наприклад: “신키다/신끼다(신기다)”. Це також помітно у діалекті Чоннам: “보듬키다(보듬끼다)”. У діалекті Чоннам “기/ 키” взаємозамінно використовуються в тому самому слові, що продемонстровано у прикладах вище. Також суфікс “키” робить каузативне дієслово коли поєднується із основою, яка закінчується на приголосну або голосну.

Форми “숨기다, 신기다” зустрічаються у різних діалектах по всій країні, а “웁기다” майже не використовується. “숨기-송기-형기-심기” є формами каузативних дієслів, які позначають “зробити щось або людину невидимою”. Різні форми, такі як “숨, 송, 형, 심”, зустрічаються в діалектах по всій країні, і вони утворюються за допомогою фонологічних явищ, таких як велярні приголосні та умлаути.

У більшості діалектів суфікс “리” приєднується до основи, яка закінчується на “ㄴ”. Така форма використовується у стандартній мові, тоді як у Кьоннам та Чоннам використовується форма “기”. Зокрема, у Кьонбук та Кьоннам “말리다” і “말기다” використовуються одночасно.

“알기다” з'являється тільки в деяких регіональних мовах і утворюється шляхом поєднання “알” з “기”, що означає – “знайомити з чимось іншим, щоб вони це знали”.

“벗기다, 빗기다” це умлаутні форми слова “벗기다”. У всіх діалектах “벗기다” буде мати умлаутну форму, в деяких районах Канвон, Чхунбук, Кьонбук, Чоннам використовується форма “빗기다” замість “벗기다”.

“맡기다~맡기다” це форми, які використовуються по всій країні і регіональні зміни цих слів не такі великі. Сучасна форма “맡기다” з’явилась шляхом зміни слова за палаталізацією з часом: “마+ㄷ (в патчімі)이다 – 맞지다 – 맡기다”.

“싱기다” це дієслово, утворене шляхом поєднання основи “신” з суфіксом “기”. Форми з “싱기~싱기” утворюється за допомогою фонологічних явищ, таких як велярні приголосні та умлаути, що походять від поєднання “슴” та “기”, результат асиміляції умлаутів залежить від регіону. Майже у всіх діалектах “기” інтегрований в слова, що закінчуються на носовий звук, але в Чеджу на відміну від сеульського та інших діалектів використовується наступна унікальна форма “신찌라”.

“웃기다” також має свої умлаутні форми у різних регіонах, наприклад “잇기다, 윗기다”.

“놀라다” з’являється у вигляді “놀래다” майже у всіх діалектах. Власне діалектне розподілення форм цього слова виглядає таким чином: “놀래주다/놀래게 하다” більшою мірою поширені у регіонах Канвон, Кьонгі, Чхунбук та Каннам.

Суфікс “지”, який утворює каузативне дієслово зустрічається у Чеджу і дуже рідко в інших регіонах Кореї. Зазвичай “지” використовується замість “기” якщо основа закінчується на носовий звук, і замість “히” коли основа закінчується на фрикативні або проривні приголосні, наприклад: “굽-지-, 늙-지-, 앞-지-, 굵-지-, 뜯-지”.

“늙히다 , 앞히다” основи цих слів закінчуються на проривну приголосну і в стандартній формі корейської мови, тобто у сеульському діалекті, додається суфікс “히” , як написано вище у прикладі. Тим не менш, у Чеджу, для утворення каузативного дієслова додається суфікс “지” і ті самі слова вже виглядають таким чином “늙지다 , 앞지다”.

Так само якщо у стандартній мові каузативні дієслова утворюються через “기”, в Чеджу вони утворюються через “지”: “굽기다 – 굽지다”, “뜯기다 – 뜯지다”. Однак у випадках, коли в сеульському діалекті додається “리” або “이”, вони не замінюються на “지”.

2.1.3. Суфікси типу “우”

Сімейство суфіксів “우” включає в себе “우, 구, 쿠투, 후, 추”. Вони приєднуються до прикметників та дієслів, утворюючи каузативні форми слів. “우” зазвичай додається до голосних, але в деяких випадках може додаватись до сонорних приголосних.

“얼우다” це каузативне дієслово, утворене через основу “얼” та суфікс “우”. В стандартній корейській мові до основи “얼” додавався би суфікс “리” і була б форма “얼리다”. Саме форма “얼우다” поширена у Кьонбук, Кьоннам та Чоннам.

“메우다~미우다” використовується як – “заповнити яму”, а також використовувалося як “메우,메오” у середньовічній корейській мові. У діалектах Чхунбук, Чхуннам, Чоннам і Кьонбук “메우” перейшла у “미우”.

“튀기다” це каузативне дієслово від “튀다”. У деяких діалектах, наприклад у Кьоннам, з'являється каузативне дієслово, утворене шляхом поєднання дієслівного суфікса “우” з “튀” яке пишеться як “튀우다”.

“돋우다” утворене через поєднання “돋” із “우” на Чеджу використовується замість “올리다”.

Суфікс “구” зазвичай приєднується до неперехідних дієслів, утворюючи перехідні та каузативні дієслова. Якщо подивитись на каузативні дієслова по всій країні, то можна помітити, що “구, 쿠투” зазвичай додаються до сонорних приголосних, а в деяких регіонах також до носових приголосних. “구” також додається до прикметників або дієслів, утворюючи каузативні дієслова.

“알구다” це каузативне дієслово, яке утворене додаванням суфіксу “구” до основи “알” і використовується у значенні “дати людям знати” у діалектах Кьонгі, Канвон, Чхунбук та Кьонбук.

“얼구다” це каузативне дієслово, яке утворене додаванням суфіксу “구” до основи “얼” і використовується у значенні “заморозити” у багатьох діалектах, окрім Чеджу та Чоннам.

“널구다” це каузативне дієслово, яке утворене додаванням суфіксу “구” до основи “널” і використовується у значенні “розширюватись”. Форми “널구다” або “널꾸다” використовуються у діалектах Чхунбук, Канвон та Кьоннам.

“송구다” утворене через основу “송”, до якої додається суфікс “구”, це дієслово поширене у діалекті Кьонсан.

У різних діалектах, в одній і тій самій ситуації може додаватись як суфікс “구”, так і суфікс “꾸”, однак в деяких діалектах “꾸” може додаватись до голосних. Наприклад “놀래꾸다”, але така форма утворення каузативного дієслова використовується лише у Канвон.

“살구다” утворене поєднанням “살” із “구”, використовується у регіонах Кьонгі та Канвон. Також є форма “늘구다”, але вона майже не використовується.

“얼구다, 살구다, 늘구다, 알구다” всі ці слова мають одне й те саме значення, але серед них “얼구다” використовується найчастіше по всій країні. В діалектах Чхунбук та Канвон використовуються і “얼구다”, “알구다”, але “얼구다” розглядається як каузативне дієслово старого типу, а “알구다” як нове. У Кьонбук та Кьонджу “얼구다” та “알구다” використовуються одночасно.

Суфікси “후” і “추” використовуються у кожному діалекті, але мають різну історію. “추” виник після багатьох трансформацій ще з середньовічної корейської мови. Суфікс “후” зазвичай ставиться після “ㅈ, ㅊ, ㅍ”.

“씩후다” це умлаутна форма від “씩후다”. В стандартній корейській мові до основи “씩” при утворенні каузативного дієслова додається суфікс “히”, форма із “후” популярна у всіх регіонах окрім Кьонгі, Канвон та Чеджу.

Зазвичай основи “눅-, 삭-, 속” поєднуються із суфіксом “이”, але у Кьонбук, Кьоннам, Чонбук та Чоннам до них додається “후”.

“식후다” каузативне дієслово, яке утворили через додавання суфікса “후” до основи “식”. Поєднання “후” до літери “ㄱ” є дуже частотним.

В сеульському діалекті до основи “앉” додається суфікс “히”, але в деяких діалектах додається суфікс “후”. Форма каузативного дієслова “앉후다” зустрічається у діалектах Канвон, Кьонбук та Кьоннам і має значення “자리에 앉히다” тобто –

“посадити на стільчик”. Але у значенні “밥을 앉히다” немає змін в будь-якому діалекті і буде додаватись лише “히”.

“식후다” утворено через основу “식” та суфікс “후”.

Отже у багатьох випадках суфікс “후” додається до основ, які закінчуються на “ㄱ” або “ㅈ”.

Суфікс “추” зустрічається у кожному діалекті, у більшості випадків додаючись до основ, які закінчуються на “ㅈ”, наприклад “늦추다, 맞추다”.

“널추다” каузативне дієслово, утворене шляхом додавання суфікса “추” до основи “너르”.

Суфікс “ㅇ” поєднується лише із основою “없”, утворюючи каузативне дієслово “없애다”, однак в деяких діалектах можна зустріти форму слова “없이다”.

2.2. Інтонація як фонетична особливість діалектів корейської мови

Оскільки ми вже обговорили граматичні та словоутворювальні моменти, можна розібратись із відмінностями у вимові, точніше у фізичній складовій вимови. Загалом в Кореї є тенденція до акцентів на кінці фрази. Також тон при вимові зазвичай високий. Але також є випадки коли фраза може закінчитись низьким тоном, якщо попередня фраза закінчилась високим тоном. Щодо початкового тону фрази - якщо фраза починається із придихових приголосних або напруженої вимови, то початковий тон буде високим, в інших випадках тон буде низьким. Якщо фраза складається із чотирьох, або більше складів, то можуть реалізуватись усі чотири інтонації. Якщо ж складів менше чотирьох, то реалізуються лише три інтонації, причому тон у другому або третьому складі буде недозвучним.

Розглянемо ці відмінності між сеульським діалектом та іншими діалектами.

Діалекти відрізняються не тільки довготою голосних або приголосних, а ще й інтенсивністю вимови та інтонацією.

Діалект Чоннам має контраст між довжиною голосних, їх послідовністю і має яскраво виражену наростаючу інтонацію на початку фрази.

В сеульському діалекті відсутні контраст між довжиною голосних та їх послідовністю, також є висхідна інтонація в кінці фрази. Також саме в сеульському діалекті найчастіше фраза починається із низької інтонації і закінчується високою.

Раніше північний та південний діалекти Кьонсан мали збіжності в тому, що в односкладовій фразі буде висока інтонація, а двоскладовий наголос буде варіюватись, але обидва склади одразу не можуть бути низькими. Однак з часом ситуація трохи змінилась через те, що північний Кьонсан об'єднав висхідні та високі інтонації, а наголошені голосні були більш подовжені, в той час як південний Кьонсан зберіг висхідний наголос ще із середньовічної корейської мови.

Джун (1993) виявив що для того, щоб точніше розглянути інтонації у словах де менше трьох складів треба додавати суфікси (наприклад називний відмінок *이/가*). В південному діалекті Кьонсан “물” – “вода” та “말” – “кінь” на перший погляд мають однакову високу інтонацію, але якщо додати називні відмінки виходить “물^이” яка має високу інтонацію на кожен склад, та “말^이” як має спочатку високу, а потім низьку інтонацію. Якщо до тих же слів додати суфікс порівняння (*보다*), то виходить “물^{보다}” з інтонацією висока-висока-низька, та “말^{보다}” з інтонацією низька-висока-низька.

Однак якщо розглядати слово “말” як – “мова”, то саме по собі воно має висхідну інтонацію. При додаванні суфікса “^이” буде мати спочатку низьку, а потім високу інтонацію, при додаванні суфікса “*보다*” інтонація буде низька-висока-висока.

Щодо двоскладових слів: “거울” – “дзеркало” має інтонацію висока-низька. Якщо брати форму із суфіксом називного відмінка “거울^이” інтонація буде висока-низька-низька. У формі “거울^{보다}” інтонація буде висока-низька-низька-низька.

Слово “그림” – “малюнок” має інтонацію висока-висока. У формі “그림^이” інтонація висока-висока-низька. У формі “그림^{보다}” інтонація висока-висока-низька-низька.

Слово “사람” – “людина” має інтонацію низька-висока. У формі “사람이” інтонація низька-висока-висока. У формі “사람보다” інтонація низька-висока-висока-низька.

Слово “바람” – “вітер” має інтонацію низька-висока. У формі “바람이” інтонація низька-висока-низька. У формі “바람보다” інтонація низька-висока-висока-низька.

Лі (1999) виявив, що час максимуму для основної частоти є найкоротшим у випадку із високою-низькою інтонацією. Для високої-високої інтонації цей час є проміжним, а найдовшим є час для низької-високої інтонації. Щодо часу мінімуму, то він досягається пізніше за всіх до інтонації низька-висока. Час мінімуму різко відрізняється між інтонаціями, в той час як час максимум суттєво не відрізняється.

Виходить, що південно-корейському діалекті Кьонсан є різні комбінації висот, в залежності від кількості складів у слові. Якщо слово є односкладовим, то воно буде мати або високу, або висхідну інтонацію. Якщо ж слово є двоскладовим, то воно вже може мати три інтонації: високу-високу, високу-низьку та низьку-високу.

Важливо додати, що при додаванні суфіксів до односкладових та двоскладових слів додається трохи різноманіття до варіацій інтонацій. Наприклад односкладові слова із суфіксами можуть мати високу-високу, високу-низьку, та низьку-високу інтонації. Двоскладові слова можуть мати високу-високу, високу-низьку, низьку- високу (висока має подовження) та просто низьку-високу.

Саме ці слова (물말, 겨울, 그림, 사람, 바람) були обрані вченими, які проводили це дослідження, не просто так. Вони намагались уникати напружених та придихових приголосних і також шукали слова, які мають відповідні інтонації.

Також однією із цілей цього дослідження, було виявити різниці між поколіннями. В дослідженні приймали участь жінки різних вікових груп: 20-26 років та 59-75. По 20 представників на кожну вікову категорію та регіон (Сеул або Кьонсан).

Дослідження показало, що в сеульському діалекті немає відмінностей в інтонації між поколіннями. Однак більш молода вікова категорія носіїв діалекту

Кьонсан вже схилена до сеульської вимови, в той час як старша вікова категорія має вимову діалекту Кьонсан.

Висновки до Розділу II

Ми дослідили та проаналізували утворення каузативних дієслів та їх поширення по всій країні.

Також визначили можливі зміни та причини змін каузативних дієслів в різних регіонах на відміну від сеульського діалекту.

Розглянули всі каузативні суфікси та їх форми в залежності від території, на якій певний суфікс буде вживано.

Розглянули приклади із різними суфіксами та їхніми новоутвореннями серед різних діалектів.

Розглянули фонетичний та фізичний аспект вимови не тільки в сеульському діалекті, а й в інших.

Розглянули дослідження стосовно тонів та інтонацій в корейській мові за допомогою додавання суфіксів, що допомогло виявити інтонацію в односкладових слова.

Виявили вплив різниці у віці серед носіїв різних діалектів на сеульський діалект.

ВИСНОВКИ

Оглянувши та дослідивши усі пункти із цієї роботи, можна зробити висновки, що:

В центральному діалекті корейської мови є 19 приголосних звуків: “ㅈ, ㅊ, ㅊ, ㅋ, ㆁ, ㄷ, ㅌ, ㄴ, ㄹ, ㄷ, ㅌ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ, ㅍ”. Зазвичай ці звуки стоять на початку або в середині слів. Приголосні “ㄷ” та “ㅍ” майже не зустрічаються на початку слів, а “ㅌ, ㅊ, ㅍ” зазвичай стоять в кінці складу. Під впливом західної культури в корейській мові з'являються слова, що починаються з літери “ㄷ”, наприклад, “라면, 라디오”.

У кінці слів при вимові використовуються лише 9 приголосних звуків: “ㄱ, ㄴ, ㄷ, ㄹ, ㅁ, ㅂ, ㅇ”. Крім того, в кожному діалекті зустрічається асиміляція попередньої морфеми в наступний приголосний звук, що збігається зі звучанням початкової приголосної морфеми.

Літні носії центрального діалекту мають розрізнення односкладових слів, іменників та основ дієслів або прикметників за довжиною вимови голосної літери, однак нове покоління цього вже не зберігає. Крім того, центральний діалект має умлаути, особливо у пасивних або каузативних дієсловах.

У 1966 році стало офіційним, що пхеньянський діалект є стандартною північно-корейською мовою, що спричинило розкол між цим і сеульським діалектами, які до цього часу були стандартними для обох Кореї.

У діалекті Чолла часто використовувалась палаталізація, також часто додавалась літера “ㄷ”, наприклад:

До того ж, у досліджуваному документі були приклади палаталізації носових приголосних літер “ㄷ” на “ㅌ” і “ㄷ” на “ㅌ”. Цей феномен був дуже популярним у ХІХ столітті. Палаталізація частіше використовувалась по відношенню до китайських ієрогліфів.

“낫나치 - 난낫시” (ㅌ - ㅌ) що є аналогією до сучасного “꽃이 - 꼬시” в сучасній корейській мові. В літературі ХV століття використовується “낫나치” і в пізніших

документах або літературі складно знайти “난낫시”. Тим не менш, в цьому випадку можна припустити, що (ㅈ – ㅊ) може змінюватись без проміжного кроку.

Також були зміни “즈 – 지” та “스 – 시”. Першим документом де були знайдені ці зміни був рукопис 1870-го року. Ці зміни стосувались південних діалектів, серед яких були Чолла і Кьонсан.

Суфікси, які утворюють каузативні дієслова групи “ㅇ” включають у себе суфікси “이, 이우, 히, 리, 리우, 기, 키, 지”. Серед них суфікси “이, 이우, 리, 히, 기” використовуються по всій країні.

Дуже часто суфікси “ㅇ” та “ㅎ” можуть вживатись у одних і тих самих словах, особливо після основи, яка закінчується на літеру “ㄱ” у діалектах Кьонгі, Чхуннам, Чоннам та Кьонбук. В регіоні Канвон в такому випадку частіше ставиться “ㅇ”, а “ㅎ” частіше використовується у Кьоннам.

“ㅇ” зазвичай приєднується до основ, які закінчуються на сильні приголосні(ㅈ, ㅊ, ㅊ, ㅊ, ㅊ), придихові приголосні (ㅈ, ㅊ, ㅊ, ㅊ). Також до літер “ㄱ, ㄷ, ㄴ, ㅈ”.

Суфікс “ㅇ” поєднується із основою “ㅇ”, але може бути замінений на “ㅇ”.

Суфікс “ㅇ-우” поєднується із голосними літерами, однак в деяких діалектах також може бути замінений на “ㅇ” або “ㅎ”.

Суфікс “ㅎ” додається до “ㄱ, ㄷ, ㄴ, ㅈ”. Також до закінчення “ㅇ” майже у всіх діалектах додається суфікс “ㅎ”.

До основи “ㅇ” зазвичай додається суфікс “ㅎ”, але у деяких діалектах можна побачити сполучення із суфіксом “ㅎ”.

Також суфікс “ㅎ” може замінити суфікс “ㅇ”, який зазвичай використовується у стандартній корейській мові. Вони додаються після “ㄱ”, тож в залежності від діалекту можна зустріти варіанти з двома суфіксами, наприклад у діалектах Кьонгі, Чхуннам, Чоннам та Кьонбук. У Канвон, Кьонбук та Чеджу у більшості випадків використовується суфікс “ㅇ”. Хоч сеульський діалект має вплив на усі діалекті, складно виявити закономірність у використанні цих двох суфіксів.

Суфікс “리” у всіх діалектах додається до “ㄷ, ㅌ, ㄹ”. Також у Чеджу, Кьоннам, Кьонгі та Чхунбук може зустрічатись форма “류, 루”. “리우” використовується у Чоннам.

Суфікс “기” поєднується із сонорними “ㄴ, ㄹ” та фрикативом “ㅅ”. Також може поєднуватись із “ㅍ”. У деяких діалектах “기” перетворюється на “끼” або “키”. “기” може приєднуватись до основ, які закінчуються на “ㄱ” у регіонах Кьоннам, Чоннам, та Кьонбук. “키” ставиться після голосних літер у діалектах Канвон, Чхунбук та Кьонбук.

Суфікс “키” зазвичай додається до голосних літер. Цей суфікс частіше зустрічається у пасивних дієсловах ніж в каузативних. Використовується в діалектах Канвон, Кьонгі, Чхунбук та Кьонбук.

Суфікс “지” використовується лише у Чеджу замість суфіксів “기, 히”. Додається до основ, які закінчуються на носові звуки, або до “입, 옷”. Сон Санджо (1991) виявив такий порядок утворення суфіксів на Чеджу “우 - 이 - 지 - 기 - 리”.

Суфікси сімейства “우” це суфікси “우, 구, 쿠, 후, 추” серед яких “추, 후” зустрічаються лише в деяких діалектах.

Суфікс “우” зазвичай додається до голосних, або сонорних літер. Також в деяких діалектах “우” може ставитись після літери “ㄷ”, хоча в сеульському діалекті в такому випадку додавався би суфікс “리”.

Суфікси “구, 쿠” майже не використовуються, та додаються до сонорних приголосних або до “ㄷ, ㄹ”. “알구다” з’являється у діалектах Канвон, Чхунбук, Чхуннам, Кьонбук і взагалі не використовується у Чоннам та Чеджу. Тим не менш, у Чхунбук класична форма “얼리다” також є популярною. Вважається, що так сталося тому, що Чхунбук розташований у центрі Кореї, тому мова там під великим впливом сеульського діалекту.

В Чоннам та Кьонбук основа “알” раніше поєднувалась із суфіксом “우”, однак з часом стали додавати суфікси “구” або “리”. Вважається що на це вплинула форма дієслова “알구다” у діалекті Канвон.

Поєднання “ㄱ” з носовими приголосними зустрічається лише у районах Кьонбук, та Кьоннам (꺄꺀, 꺄꺁). Однак основа “뚫”, яка у стандартній мові поєднується із суфіксом “우”, в діалектах Кьонгі, Чхунбук, Канвон та Чолла поєднується із суфіксом “ㄱ”, але не зустрічається у Кьонсан та Чеджу.

В деяких діалектах коли “ㄱ” додається до носової приголосної суфікс може змінюватись на “꺀”(알꺀다, 송꺀다). В діалекті Канвон “꺀” може додаватись до приголосних (놀래꺀다).

Суфікс “후” ставиться після “ㄱ, ㅂ, ㅈ”. В стандартній мові утворення із “ㅈ” зустрічається лише в основах “늦, 맞”. До “ㄱ” суфікс “후” додається в діалектах Кьоннам, Чоннам, Чонбук, Кьонбук та Чхунбук. Цікаво, що в багатьох діалектах у північно-східних та південно-східних регіонах розрізняють такі значення, як “сісти на місце” та “сісти, щоб поїсти” – “자리에 앉후다”, “밥을 앉히다”.

Суфікс “추” поєднується із основою “ㅈ”, але також може поєднуватись з основою “르, 리”, але така форма використовується лише у діалекті Чоннам.

Загалом в Кореї характерна тенденція використовувати акцент на кінці фрази, а також високий тон при вимові. Проте іноді фраза може закінчитись низьким тоном, якщо попередня фраза закінчилась високим тоном.

Щодо початкового тону фрази, якщо фраза починається з придихових приголосних або напруженої вимови, то початковий тон буде високим, в інших випадках - низьким. У фразах, що складаються з чотирьох або більше складів, можуть реалізуватись усі чотири інтонації, але якщо складів менше чотирьох, то реалізується лише три інтонації, причому тон у другому або третьому складі може бути недозвучним. Діалекти відрізняються не тільки довготою голосних або приголосних, але інтенсивністю вимови та інтонацією.

Діалект Чоннам характеризується контрастом у довжині голосних та послідовності їх вживання, а також виділяється яскравою наростаючою інтонацією на початку фрази. У сеульському діалекті немає такого контрасту і зазвичай фрази починаються з низької інтонації і закінчуються високою. Також у сеульському діалекті відсутній контраст між довжиною голосних та їх послідовністю, а в кінці фрази зазвичай зустрічається висхідна інтонація.

У минулому, північний та південний діалекти Кьонсан мали схожості в інтонації. У фразях з одним складом зазвичай була висока інтонація, а наголошений голосний у фразях з двома складами міг бути висхідним, але обидва склади не могли бути низькими. З часом, північний Кьонсан поєднав висхідні та високі інтонації, а наголошені голосні були подовжені. У південному Кьонсані зберігся висхідний наголос ще з середньовічної корейської мови. Щоб точніше дослідити інтонації у фразях де менше ніж три склади, треба додавати суфікси. Найкоротший час максимуму для основної частоти спостерігається у випадку високої-низької інтонацій, для високої-високої інтонації цей час є середнім, а для низької-високої інтонації найбільший час максимуму. Щодо часу мінімуму, то він досягається пізніше, ніж для інтонації низька-висока.

В діалекті Кьонсан південно-корейської мови, інтонація залежить від кількості складів у слові, і час мінімуму значно відрізняється між інтонаціями, тоді як час максимуму майже не змінюється. Якщо слово складається з одного складу, то воно має високу або висхідну інтонацію. Але якщо слово складається з двох складів, то воно може мати три різні інтонації: високу-високу, високу-низьку та низьку-високу.

З додаванням суфіксів до слів додається ще трохи різноманітності до варіацій інтонацій. Наприклад, односкладові слова з суфіксами можуть мати високу-високу, високу-низьку або низьку-високу інтонації, а двоскладові слова можуть мати високу-високу, високу-низьку, низьку-високу (з підвищеною висотою на першому складі) або просто низьку-високу.

Дослідження показало, що в сеульському діалекті немає відмінностей в інтонації між поколіннями, проте серед більш молоді вікової категорії носіїв діалекту Кьонсан спостерігається тенденція до вимови сеульського діалекту, в той час як серед старшої вікової категорії більш поширена вимова діалекту Кьонсан.

АНОТАЦІЯ

한국 음악에 대한 사회의 관심과 함께 한국어에 대한 관심이 생겨났다. 하지만, 한국과 한국어는 서울 뿐만 아니라, 거의 모든 지역이 그들만의 특별한 발음을 가지고 있다. 남한은 또한 북한과 국경을 접하고 있는데, 이것은 두 언어의 발전에 확실히 영향을 미쳤다.

그것이 제가 한국어를 서울뿐만 아니라 고려하는 것이 중요하다고 생각하는 이유다. 그러나 서울이 수도라는 사실 때문에, 북한과 남한의 분리, 서구 문화의 영향과 같은 역사적인 상황에서, 다른 방언들이 점차 변화하고 동화되는 언어가 된 것은 서울 방언이었습니다. 이것은 젊은 세대들 사이에서 특히 두드러지다.

서울 방언, 즉 중심 방언, 표준어와 국가 언어는 다른 방언들의 기초이기 때문에 모든 비교는 그것에 근거할 것이다. 하지만 그것의 특징을 정확하게 결정하기 위해서는 모든 방언을 연구하고 표준 언어와의 차이를 찾을 필요가 있다.

게다가, 방언들은 세대 차이로 인해 그들 내부에서도 다르다. 한국의 다른 지역에서 온 젊은이들은 서울로 이사하려고 노력하는데, 이것은 확실히 그들의 발음에 영향을 미친다. 서울어는, 주 언어로서, 주변의 모든 지역의 언어에 영향을 미치고 동화되는 것이 정상이다. 그리고 서울에 잠시 살게 될 젊은이들도 다양한 이유로 서울에 발음을 동화시키기 시작할 것이다.

기성 세대들은 그 나라에서, 그래서 언어에서 많은 변화를 겪었지만, 대부분은 그들의 특정 지역의 발음과 철자를 고수한다. 그러나 특히 기성세대는 한자를 사용한다는 것을 잊어서는 안 된다.

또한, 제 작업의 상당 부분은 한국어의 원인 동사 형성, 서울과 다른 방언의 형성의 차이를 고려한다.

그리고 억양의 형성의 차이를 확인하기 위해 특정 방언의 다른 화자들 사이의 발음의 물리적 차이를 고려할 필요가 있었다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Jae Jung Song. (2005). *The Korean Language, Structure, use and context.* (c. 14-24, 163-176). Routledge: 2 Park Square, Milton Park, Abingdon, Oxon OX14 4RN.
- Jun S.A. (1993). *The Phonetics and Phonology of Korean Prosody*, Ph.D. dissertation. Ohio State University.
- Hansook Choi. (2002). *Acoustic Cues for the Korean Stop Contrast - Dialectal Variation.* University of Illinois at Urbana-Champaign.
- Lee H. B. (1999). *Handbook of the International Phonetic Association; A Guide to the Use of the International Phonetic Alphabet*, 120-3.
- H. Lee, A. Jongman. (2015). *Journal of Phonetics* 50, 15–33.
- 김성규. (2018). 현대 한국어 방언의 사동접미사에 대한 연구. (c.1-91). 서울대학교 대학원.
- 김소영. (2014). ‘긋-…꺾-’의 변화 과정에 대하여. (c. 70). 국어학회.
- 박경래. (1998). 중부 방언. (c. 31-43). 세명대학교 국어국문학과 교수.
- 백두현. (2009). 19세기 초기 전라 방언((수운정비회유록)睡雲亭悲懷遺錄)연구. 경북대학교 학술연구비.
- 송상조. (1991). 제주도 방언의 접미 파생어 연구. 동아대학교 박사학위논문.